

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17689/2022
14.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Живковић, адвокат из ..., против тужених мал. ББ из ..., чији је старатељ ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Борислав Бјелопавлић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2436/2021 од 22.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2436/2021 од 22.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2436/2021 од 22.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2436/2021 од 22.03.2022. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 494/2020 од 01.06.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужилца по основу стицања у браку њене покојне мајке ДД са њеним покојним оцем ЂЂ, власник $\frac{1}{2}$ идеалног дела две стамбене зграде у ..., у ул. ..., као и носилац права трајног коришћења на $\frac{1}{2}$ плаца, све на кат.парц. 1595/1, уписано у поседовни лист бр. ... КО ..., са уделом пок. ЂЂ од 5/24, те да се тужени обавезу да јој ово право признају и трпе да се тужилца код СКН упише као власник и обавезана тужилца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 93.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Породичног закона, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужила, по основу стицања у браку њене покојне мајке ДД са њеним покојним оцем ЂЂ, власник $\frac{1}{2}$ идеалног дела две непокретности у ... и носилац права трајног коришћења на $\frac{1}{2}$ плаца на којој се непокретности налазе. Ово због тога што је оценом изведених доказа утврђено да мајка тужиље није учествовала у куповини предметних непокретности, јер се за оца тужиље удала са 17 година, са њим је у заједници живота живела свега девет месеци, није унела новчана средства која је могла да уложи у куповину непокретности нити је у том кратком временском периоду радом могла да стекне имовину веће вредности, а предметне непокретности су купљене након што је напустила брачну заједницу, и то заједничким средствима деде, стрица и оца тужиље, без икаквог доприноса њене мајке.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима странака са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужила није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института посебне ревизије.

Из изведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.10.2016. године. Вредност предмета спора је 200.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу

Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Туженима не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић